

Natuurlijke beschermingsbarrière valt weg met zomerse temperaturen

Minder rivierwater, meer kwallen

ALICANTE. Het gebrek aan zoet water ten gevolge van de droogte die de rivieren in de provincie Alicante momenteel doormaken, heeft het risico op kwallenbanken voor de stranden van de Costa Blanca weer aanzienlijk doen toenemen. De aanwezigheid van zoet water in de zee vermindert namelijk het plaatselijke zoutgehalte en houdt op die manier de kwallen op een veilige afstand.

Logischerwijs neemt het water in de rivieren tijdens de zomermaanden af. Het probleem is alleen dat het aantal kwallen alleen maar toeneemt, evenals het aantal strandgasten. Tot nu toe zijn er alleen nog kwallen gezien voor de kust van Marina Alta waar het afgelopen weekend de stranden van Dénia en Jávea tijdelijk gesloten moesten worden. Bij Tabarca werd ook een flink aantal gezien, zo werd deze week aangegeven door deskundigen van het Eologisch Kustinstituut. Gabriel Soler, onderzoeker bij dit instituut, relateert het kwallenprobleem enigszins door te stellen dat er het hele jaar door kwallen zijn, maar dat er in de zomermaanden meer over ze gesproken wordt, 'omdat er simpelweg meer mensen het water in gaan'.

Onzichtbaar

Eén van de meest giftige kwallensoorten, de 'pelagia', komt niet alleen juist in de Middellandse Zee veel voor, maar is ook nog eens vrijwel helemaal transparant en dus zeer moeilijk te zien. Vanuit het Ministerie van Milieuzaken wordt gesteld dat deze kwallen tussen juni en november het meeste voorkomen. Wie had ooit gedacht dat de droogteperiodes iets te maken zouden hebben met de toename van kwallen? Ook al is het niet de enige oorzaak, het is zeker wel één van de hoofdoorzaken, samen met het wegvallen van hun natuurlijke vijanden, zoals de reuzenschildpad en de tonijn;

Een van de vlaggen die waarschuwt voor de aanwezigheid van kwallen

veranderingen in het klimaat, zoals schommelingen in de periodes van regenval, en vervuiling vanaf het vaste land of scheepvaart (hetgeen de natuurlijke vijanden ook doet afnemen).

De grote hoeveelheden neerslag die tijdens de afgelopen maand mei zijn gevallen, deed de hoop groeien dat de Costa Blanca dit jaar misschien gespaard zou blijven van het jaarlijks terugkerende probleem van de kwallen. Daar kwam vorig weekend echter snel een einde aan toen vrijwilligers van het Rode Kruis bijna 150 personen moesten helpen die door de prikkende tentakels van de dieren getroffen waren.

Deze week verliep verder zonder al te grote incidenten en er werden geen nieuwe banken ontdekt. Als onderdeel van de campagne voor preventie van kwallensteken beveelt het Ministerie van Milieuzaken de badgasten aan om het gevaar van de kwallen niet te onderschatten en verzekert dat het bij de aanwezigheid van de dieren beter is om maar gewoon niet het water in te gaan. Er wordt zelfs afgeraden om dicht langs het water te lopen aangezien er stukken tentakel kunnen aanspoelen die nog gif bevatten. In geval van twijfel kan men altijd terecht bij de strandwachten.

De kwallen die dood aanspoelen, moeten ook niet worden aangeraakt, omdat het gif nog 24 uur na de dood van het dier blijft werken. De plek met de grootste risico's om gestoken te worden is waar de golven breken. Daar kunnen namelijk veel lossen stukjes van tentakels in zitten. Ondanks alle overlast die de arme dieren veroorzaken, mag niet vergeten worden dat ze een onmisbare rol spelen in het onderhoud van het marine ecosysteem.

Willem van der Linde doet bericht van zijn avontuur

Waterman in Kenia aangekomen

ALTEA. Willem van der Linde is inmiddels al ruimschoots aan het werk geslagen in Kenia waar hij een project heeft lopen om waterputten te slaan. Hij houdt ons op de hoogte van de vorderingen vanuit het dorpje Gongoni Vileg.

Vorige week reikte de berichtgeving van Willem tot de eerste dag waarop begonnen werd met het graven van de put in Gongoni Vileg. De volgende dag had hij een afspraak om een voetbaltoernooi te organiseren. 'We gaan proberen om een wedstrijd met zes teams te houden', vertelt Willem. 'We zijn vorige week vrijdag Mombassa ingegaan om de prijzen van bekertjes te bekijken. Toen we zagen dat die prijzen nogal hoog waren, hebben we het idee aangepast. Nu is de eer-

ste prijs een geit, vijftig kilo rijst en de wedstrijdbal. Om niemand buiten de boot te laten vallen, krijgt elk team als verrassing een geit dus moest ik samen met Elija, mijn steun en toeverlaat hier in Kenia, geiten gaan kopen. Ik heb als echte Rotterdammer natuurlijk niet bepaald veel verstand van geiten, maar het zal wel lukken.'

Rustdag

Zondag was er eindelijk even rust in de tent en kon Willem van wat wel verdiende vrije tijd genieten. 'Ik heb heel lui rondgehangen bij het hotel, wat gesport en gezwommen en een praatje gemaakt op het strand. Dat strand is op zondag open voor de bevolking van Mombassa. Dat houdt in dat zij normaalgesproken dus niet op het strand

mogen komen om de toeristen met rust te laten, anders worden ze gek van het vragen om hulp.'

Maandag vertrok Willem naar Junju, een gehucht waar ongeveer veertig mensen wonen. 'De waterpomp die we daar gaan plaatsen, kan ongeveer duizend mensen van water voorzien. We kregen tijdens de werkzaamheden met een kapotte boorkop te maken dus we moesten wachten tot er een nieuwe werd gebracht. Tijdens het wachten spraken we met de dorpsbewoners over voetbal en politiek terwijl ze palmwijn dronken dat ze direct uit de boom aftapten.'

De geiten werden gekocht en kregen met rode verf de initialen MW, voor Mister William. Morgen brengt de veehouder de dieren naar het veld waar de wedstrijd gespeeld zal worden. 'Nadat de deal rond was, gingen we door naar het bedrijf dat de spullen voor het ziekenhuisje in Junju verkoopt. Gelukkig hadden ze daar alles dat we

nodig hadden. Die middag gingen we ook naar het dorp Mtwapa. Daar heeft een Nederlander, meneer Douwe, een waterabriekje opgezet. Elija kon zijn ogen niet geloven toen hij tijdens de rondleiding zag dat alles zo keurig en schoon was. Het water van Douwe is heel goedkoop. Normaalgesproken kost een liter fleswater ongeveer tachtig eurocent en bij Douwe maar drie. Je neemt gewoon je eigen flessen mee en vult die daar.

Woensdag regende het en ontving Willem ook slecht nieuws: de motor van de boormachine is kapot. 'Als ik dan zo denk waar wij in Europa allemaal over klagen... hier wordt overal om gelachen.' De volgende dag werd er water gevonden en viel de spanning er een beetje af. 'Nu moeten we gaan slepen met cement, zand, grind, ijzer en ook de pomp zelf dus dat wordt weer wat met die wegen en regen, maar we gaan door!'